

אגרא דכלה

יבא עד חברון. הוא כלב בן יפונה כמו שאמרו רז"ל (סוטה ל"ד ע"ב). וידוע מכתבי האר"י ז"ל שהוא היה גלגול של עבד אברהם שבא לכלל ברוך (ב"ר פ"ס ז), על כן נשתטח על קבר אברהם. והנה ויב"א ע"ד חברון, בגימטריא עם הכולל ב"ו כ"ח עב"ד אברהם. והוספות הכולל במספר הלזה, שנתכלל בקדושה ובא לכלל ברוך, עיין בליקוטי תורה פרשת חיי. ע"ד חברון, בגימטריא לכלל ברוך עם כוללי התיבות, לרמז שנכלל בברוך, כמ"ש (בראשית כד לא) בא ברוך י"י:

לבן ביתו שיירשנו והנה איש כי ימות ואין לו בנים יתנו את נחלתו לקרוב אליו ממשפחתו וירש אותו, ומה שיש לדקדק עוד מאמר הכתוב אח"כ והנה דבר י"י וכו', למה אמר בלשון כזה ולא סתם ויאמר י"י אליו, גם אומרו ית"ש לא יירשך זה לכאורה הוא מיותר, לא היה ליה למימר רק אשר יצא ממעיך וכו', וגם למה אמר בלשון אשר יצא ממעיך וכו' ולא בלשון בן או זרע, וביותר יש לתמוה על אברהם, דהנה התאונן על שראה בדעתו אשר אליעזר יירשנו, והנה היעזר בשבחו קראו בשם דמשק אליעזר דולה ומשקה וכו' כמו שאמרו רז"ל [וימא כח ע"ב]:

על כן אחשבה, דהנה הש"י הבטיחו בכל פעם על הזרע, והן היום אמר לו הש"י אנכי מגן לך שכתב וכו' [בראשית טו א] ולא הזכיר לו הזרע, אז שפט אברהם אפשר גם איזה חטא למנוע ההבטחה, והחזיק בסברתו זאת דהנה ראה ברוח הקדש אשר אליעזר יורש אותו וגם ראה שהוא ראוי לכך כי הוא דולה ומשקה וכו', וכל זאת אמת כי אליעזר עבד אברהם נתגלגל ככלל בן יפונה כמקובל בידינו מהאריז"ל, אשר לבעבור זה הלך כלב לחברון להתפלל על קבר אדוניו שיהיה ניצול מעצת מרגלים, והנה הש"י הבטיחו שיתן לו לנחלה הארץ אשר דרך בה, וכן היה ויתנו לכלל את חברון [שופטים א כ], והנה ירש גם מקום כבודו של אברהם מערת המכפלה, הנה צפה אברהם ברוח הקודש אשר אליעזר יורש אותו ולא ידע מהו, על כן שפט והחזיק לסבא אשר החטא גרום למנוע ממנו הזרע, ועוד ראה ברוח הקודש אשר אליעזר הגון לירש אותו כי הוא דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים, דהיינו שראה ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וכו' [במדבר יג ל] וכמו שפירשו רז"ל [סוטה לה], מכל אלה שפט אשר ח"ו נמנע ממנו הזרע, על כן אמר אברהם מה תתן לי ואנכי הולך וכו' משק ביתי הוא דמשק אליעזר, היינו אני צופה שהוא דולה ומשקה

להבין את דברי רבינו, העתקנו כאן בענין זה מספר בני יששכר - מאמרי חדש סיון - מאמר ה וזלה"ק; ובוזה תמצא טוב טעם ודעת מה שהוא במשפט התורה שאסור לנסות את הש"י רק במעשר וצדקה, ולמה כזאת, אך הוא, דהנה צדקה הוא למעלה מן השכל, דהשכל מחייב כשנתן משלו לאחר הוא מתחסר וכשמחזיק לעצמו נשאר בידו, ועפ"י התורה בהיפך, אם כן מצות הצדקה אמונה למעלה מן השכל, וצוה הש"י לבחון אותו בזה דא יתאמת אצלו בשכל דבר שהיא למעלה מן השכל, וזהו וצדקה תציל ממות [משלי י ב] כמו"ש לעיל בענין צדיק באמונתו יחיה, והוה שאמרו רז"ל [ב"ב יג] גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה, כי הגאולה על ידי אמונה, עצות מרחוק אמונה אומן [ישעיה כה א], וכענין הנאמר בגאולת מצרים ויאמן העם [שמות ד לא], והאמונה היא צדקה כמו"ש לעיל:

ומעתה כאשר תתבונן כל הנ"ל, תבין ותשכיל את אשר תמהו עליו כל מפרשי תורתנו, מה זה היה לאברהם אבינו חסידא קדישא שהבטיחו הש"י כמה פעמים על הזרע ואשר יתן לו ולזרעו את הארץ, והן היום אמר י"י אלקים מה תתן לי ואנכי הולך וכו' [בראשית טו ב], ואמר עוד הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש אותי, וגם חלילה להצדיקים לעשות עיקר מהירושה של ממון, וגם איזה שייכות יהיה

דבר המערכת

שלח "לך" אנשים..

האויב, אלא מיד ויעש אברהם מזבח לה, זה נקרא אמונה.

ועיין גם באגרא דכלה בפרשתנו וזלה"ק: מדרש (במד" פט"ז ג') שלח לך אנשים (במדבר יג ב). ר' אחא הגדול פתח (ישעיה מ ז) יבש חציר וכו'. כוונתו לדייק תיבת לך, ורצ"ל לפי הדרשה שדרש, הגם שיבש החציר היינו שמת המקבל מתנה, עם כל זה דבר אלקינו יקום לעולם שנותן המתנה לבנו. וזהו שלח לך אנשים, הגם שנפטר אברהם אבינו שאמרתיו לו לך לך בשבילך, מארצך אל הארץ אשר אראך (בראשית יב א), דמשמע שבשבילי היה ציווי ההליכה שתנתן לו את הארץ, כעת שלח לך, כוונת תיבת לך שאמרתיו לאברהם הוא על הבנים. ויש לפרש לפי זה תיבת אנשים, דאנשים אינם קיימים לעולם, ע"כ הכוונה הוא על הבנים, עכלה"ק:

ורק כלב הוא היה היחיד שנשאר עם אמונה אמיתית כמו האבות ואמר לבני" עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה, וזה שנכנס לארץ בזכות עצמו ובכוח האמונה שלו, וכך כתוב בדברים שאת הארץ נתתי לכלב וזרעו אחריו.. אבל יהושע שרק לא הלך בעצת מרגלים, וקרע בגדיו, אבל לא היה לו אמונה ככלב, נכנס לארץ רק כדי להנהיג את ישראל ולא כדי לקבלו בזכות עצמו וזה היה בזכות התפילה של משה רבינו.. ובוה יובן הכל.

והלימוד הוא בכוח האמונה, גם בשעה קשה, בשעת בלבול, לא להיסחף בדת ההמון, אלא לעמוד איתן בכוח האמונה באבות הקדושים, בכוח ההבטחה שניתנה לאבותינו הק' אשר רק אלו שנשארו דבקים באמונה כמו כלב בן יפונה זכו להיכנס לארץ ישראל, וכך היום בשעת הביורור לפני הגאולה השלימה, אלו אשר יעמדו בפרץ, ולא יכרעו לבעל, שלמות האמונה בהבטחה אשר הבטיח הקב"ה את ישראל דרך האבות "מכון לשבתך פעלת ה'; מקדש ה' כוננו ידיו" אשר מכונן כנגד בית המקדש השלישי שיבנה ע"י הקב"ה כביכול בעצמו, ויעמוד לצנח נצחים, ובכוח האמונה נוכח לזה בב"א.

בברכת שבקא אבא, ה' שלם באוהל רבינו בדינוב ידידכם פנחס בנימין בן חנה אלה

בפרשתנו: ויאמר ה אל משה שלח "לך" אנשים. וצריכים להבין מה זה לך? מה הוא שלח לעצמו? הוא רצה? ולהלן בפרשה ויקרא משה להושע בן נון יהושע. רשי הק' מסביר י'ה יהושעך מעצת מרגלים.. אז אם משה רבינו ידע שהמרגלים יביאו דבת הארץ וזה יביא גזירה רעה על עם ישראל או למה לא התפלל על שאר המרגלים כמו על יהושע? או למה לא מנע אותם לגמרי מללכת כדי לרגל על הארץ? ורואים אנו בגזירה שהקב"ה אמר שכל דור המדבר ימותו ולא יכנסו לארץ, כתוב ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וכו. והביאותיו אל הארץ וזרעו ירשנה, ולא ראינו כאן שהתורה מזכירה את יהושע? הרי גם הוא לא נכלל בעונש של דור המדבר ונכנס לארץ?

ואפשר להסביר את הענין: שמיד כשבני ישראל אמרו למשה כמבואר בפרשת דברים א ותקרבוני אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וכו. כבר מיד היה הגור דין של הקב"ה שלא יכנסו לארץ כמו שרש"י אומר בפסוק שלח לך: חיייהם שאני נותן להם מקום לטעות בדברי המרגלים למען לא יירשהו. אז משה ידע כבר את עוה הגזירה וניסה להניעם מללכת אז אמר דברים שמהם רבינו חשב שאם הוא לא יסכים מיד אז יחדשו ויגידו בטח יש לו מה להסתיר. אז משה רבינו כבר ידע שבגלל שבני ישראל לא האמינו בה' שיכניס אותם בבטחה לא"י, כאשר הבטיח לאבות הקדושים. אז בגלל זה לא יזכו להיכנס לארץ ישראל, ועל יהושע לבד שידע ברוח"ק שהוא יכניס את ישראל לארץ התפלל שלא יהיה נסחף בעוון מרגלים. וזה מה שאמר ה' למשה שלח "לך" בזה שהמרגלים הולכים נגד האמונה אז אתה מבטל ומחליש את מה שאמרתיו לאברהם אבינו לך "לך" להנאתך ולטובתך, לך לארץ נענן, כי בחרן לא יהיה לך בנים. ומיד כשהגיע אברהם לארץ כנען כתוב והכנעני אז בארץ ויאמר ה' אל אברהם, הארץ הזאת לזרעך אנתנה, ולא פיחד אברהם איך יתן הקב"ה את ארץ כנען לזרעך כאשר הכנעני כבר יושב שם, ועדיין לא ראה מולו ישישים רבו נכדים מבני ישראל ויותר, ולא ראה שום מלחמות שהביסו בני" את

בית הנדרש דינוב

רחוב יצחק בלזר 17 ירושלים

מוסדות בני יששכר - דינוב פולין - ירושלים

בשם חברי וידידי מוסדותינו הק', שלוחה בזה ברכת מוזל טוב חמה ולבבית לידיד

מוסדותינו, הדבוק בספרי רבינו הב"י, ה"ה

הרה"ח ר' **אברהם צבי פפנהיים** שליט"א

רב ומו"צ דעדתינו

בן הרה"ח ר' **יעקב אליעזר פפנהיים** שליט"א

חתן הרה"ח ר' **אברהם שנתה חנון** שליט"א

אדמו"ר דקהל חסידי ירושלים

עורך מדרו **הטע"ם** שבגליונינו

לרגל השמחה במעונו בנשואי בנו במז"ט שיחי

יה"ר בזכות רבותינו הצדיקים שיזכה לראות נחת מכל יוצ"ח ולהרביץ תורה ברבים, דן

ידין עמו כאחד שבטי ישראל להורות הוראה בישראל, ומלכים מחלצין יצאו, לאור התורה

בסע ונילך לקבלת גוי"צ בב"א

המברכים

חברי המוסדות, מותפללי ביהמ"ד, ההנהלה

וכו' כנ"ל וראוי הוא לגדולה, ושבו חזר ואמר הן לי לא נתת (עדיין) זרע (אם כן היה לך להזכיר גם כעת הבטחת הזרע ולא הזכרת לי כעת, זאת ועוד אחרת) והנה בן ביתי יורש אותי (אני צופה ברוח הקודש אשר הוא יורש אותי הכל כנ"ל), מכל הסברות חושש אני אשר ח"ו גרם החטא ואנכי הולך וכו':

לזה סיפרה התורה והנה דבר י"י אליו לאמר, רצ"ל השי" לא דחה דבריו ולומר לו שלא ראה יפה, אבל אמת ראה ברוח הקודש אשר העבד הזה יירשנו, ואעפ"כ לא יירשך זה (העבד כאשר הוא) כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך, ודבר אלקינו יקום לעולם, כי נתגלגל העבד בכלב בן יפונה יוצא חלציו של אברהם, והוא ירש את מקום כבודו של אברהם, הן רואה דבר אלקינו אמת, אבל הדיבור הזה אז לאברהם היו שני הפכיים בנושא אחד, לא דחה דברי אברהם מה שצפה ברוח הקודש אשר העבד יירשנו והסכים שראה יפה, ואמר לו לא יירשך זה

מדור הטע"ם:

[ר"ת - הלכות טעמים ענינים מנהגים]

בעריכת הר"ה ר' אברהם צבי פפנהיים שליט"א

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם

איסור ההסתכלות הוא מן התורה הנה אנתנו מזהירים מלהסתכל בנשים מן התורה דכתיב ולא תתורו וגו', לאפוקי אם ראה פתאום בלא הודע שלא בכונה אינו עובר, אבל צריך תיכף להיות עוצם עיניו. תדע ידידי שהרבה מהמון עם חושבים כי זה רק ממילי דחסידי ואינם נוהרים מהסתכלות בנשים, תדע ידידי שזה איסור גמור מדאורייתא וכו' עיי"ש שהאר"י דבר: (ירד פיקודיך מל"ת לה)

אף כשאין מתפעל מזה הוא איסור

ואפילו אדם שידוע שלא יתפעל על ידי ההסתכלות הוא זה איסור גמור, כי בן כן ובין כן עבר על דברי תורה ועל דברי חז"ל בזה: (שם)

יתפלל לה' שישמרהו

צריך האדם להתפלל שהשי" ישמרהו מראיית העין, כדכתיב העבר עיני מראות שוא וגו', כי ראות העין אינו ברשות האדם, כי כפתע פתאום יוכל לבא לנגד עיניו איזה דבר ערוה ותיטב בעיניו ונהנה בראיה, והוא אביזריהו דביאור. ומי שמקדש עצמו ומתפלל אל ה' ישמרהו לעד, ונאמן הוא בעל מלאכתו שישלם לנו שכר פעולתו וכו'. (שם)

טוב עין הוא יבורך

חוש הראות קרוב לחוש הדעת יותר משאר חושים, ולכן מקבל כח יותר גדול מהנשמה חשה בדעת, ולכן אם הנשמה קדושה יזול רוב טוב דרך מעיין העין, ואם טמאה היא יצאו מהעין ניצוצים ומזיקין ח"ו, וטוב עין הוא יבורך: (אגרא דפרקא אות קס)

'בדרך החיים' שיפוץ ושמירה על קברי הצדיקים באירופה שעי"י מוסדות 'בני יששכר' בראשות הרה"ח ר' חיים פסח ריינה הי"ו

בשבוע יצא חברי הנהלת הארגון לבית הקברות בעיר בירצ'ה והתחילו בניקון בית הקברות אשר גדלים בו קוצים ודרדרים למען נוכל למצוא את מצבות ומקום טמונת הצדיקים אשר רוב המציבות נפלו על הארץ ברבות הימים, וכוסו בשכבות עפר.

כמו"כ נסעו העסקנים לעיר ריביטיש, מרחק שלוש רבעי שעה מדינוב, וכרבע שעה מהעיר בירצ'ה, ע"מ לאתר את בית הקברות ומקום מנוחתו של הצדיקים נכדי רבינו הבני"י, ריביטיש הינו אחד מהמקומות בו התגורר רבינו הבני"י לפני שעבר למונקאטש, זמן סמוך כיהן בקודש בריבויצ'ה חתנו של רבינו הבני"י ישכר"י, הרה"צ ר' שמואל-ישעיה רייך, ומסמו קיבל ינו של מייסד השושלת ר' יהושע ב"ר צבי-אלימלך שפירא מבלאזוב, ר' יהושע ניהל בריבויצ'ה חצר עוד בחיי אביו ואחרי פטירתו, נהרו אליו לריבויצ'ה מרבית חסידי בלאזוב. ר' יהושע הוציא לאור את חיבורו של אביו "צבי לצדיק", ח"א, וכן הותיר אחריו את חיבורו שלו "קרן יהושע". אחרי פטירתו ירש את כתר הרבנות והאדמו"רות בריבויצ'ה בנו הצעיר ר' אליעזר שפירא, שנספה עם בני-ביתו בתקופת השואה. בכורו של ר' יהושע ר' מאיר שפירא, כיהן כרב וכאדמו"ר בקהילת בלאזוב, ובנו השני ר' ישראל שפירא בקהילת פרוכניק ואח"כ באושצ'ק-דלנה. ר' ישראל נכלא בתקופת השואה ושהה במחנות-ריכוז רביס, ובגמרו המלחמה קבע את חצרו בניו-ירוק.

הקבלה מספרת שבמפתח בית-המדרש בעיר ריביטיש נמצאה אבן, שעליה הניח הרבי ר' זושא מאניפולי את ראשו בשנתו, בשנות גלותו. יהודי המקום לא דרכו על אבן זו, אלא דילגו עליה בשעת כניסתם לבית-המדרש.

בשבועות הקרובים בענ"ה יושקע מאסף לאיתור בית הקברות בעיר טארקא שבפולין לא הרחק מפשמישל שם טמון הרה"צ ר' יעקב אורי חתן רבינו הבני יששכר זצוק"ל ועוד צדיקים, וא"ה נשמח לבשר לציבור על ההתפתחות במקום.

בשבוע הבא בענ"ה יוצאים מנהלי המוסדות עם מוסחים ידועי שם בהכוונת רבנים שליט"א למציאת מקום מנוחתם של הרה"ק בעל ה"אור החכמה" מדובייניקו, הסטון בעיר דובייניקו באזור לובלין.

כמו"כ מתקיים מאסף לחיפוש אחר מקום מנוחתו של הרה"ק ר' איתמר גילערטנער זצוק"ל בעמח"ס "משמרת איתמר" מגדולי תלמידי החוזה מלובלין והרה"ק המגיד מקאזניץ זיע"א, הסטון בעיר קולבוסובלה שבפולין.

כמו"כ בתוכנית לשיפוץ אוהל רבינו מבלאזוב בעיר ריישא אשר נמצא במצב רועע עד כדי קריסה מסו.

אחרי כמה ימים של חיפושים אחר בית הקברות היהודי העתיק בעיר בלאזוב, כאשר ידעו אנשי המקום להצביע על אחד ההרים מסול לעיירה בלאזוב, והיות ולמקום קשה מאוד להגיע גם רגלית, עקב העצים ומצב הגישה, נמצא סוף סוף הבית הקברות, למרבה המזל עקב היותו במקום נידח, נשאר עומד על כנו בית הקברות, אפילו חלק גדול מהגדר הישן מלפני השואה, וחלק גדול מהמצבות נשארים עומדים, וחלקם נפלו מהעצים והגשמים, אבל נשארו במקומם, ובוודאי מן הצורך להסדיר הגישה למקום, השלמת הגדר, וחתירת כל העצים והקוצים שנגדלו במשך השנים, ולנקות את המצבות משכבות הקוצים והעפר.

כל ה"ל עולה בדמים תרתי משמע, והמעוניינים לתת שכם לעזור בהוצאות לכבוד הצדיקים, או במסירת מידע אודות הנה"ל, יפנו אל הנהלת המוסדות באימייל או בטלפון, ובוודאי הצדיקים ישלמו להם כפעלם, ויזכו למצאים ישרים בכל ימי חייהם לטוב חסד ורחמים, ובכל אשר יפנו יעלו ויצליחו.

הנהלה

מהנעשה בחצרות קדשינו:

זצוק"ל הטמון בעיר זידיטשוב שבאוקריינה לא הרחק מהגבול עם פולין.

שבת פנחס

לקראת הילולת הרה"ק בעל ה"אור החכמה" מדובייניקו, החל ביום א' כב תמוז, ישהו בשבת ערב ההילולא קבוצת יהודים בדינוב, הרוצים לשהות בדינוב יפנו להנהלת המוסדות.

שבת מטו"מ

כח תמוז, יומא דהילולא דהרה"ק בעל הישמח משה מרחק 3 שעות נסיעה מדינוב, ישהו בדינוב

יצוין שהאוהל וציון קברו שופץ לאחרונה מחדש, ויהודים רבים עולים לקברו בפרט ביומא דהילולא, אשר כידוע הביטח למי שיבוא על קברו בפרט ביומא דהילולא וידליק נר שמן עבורו, ימליץ טוב עבורו ולא יצא ריק מפניו.

יצוין שהמארגנים והנושאים בעול המקום הקדוש דואגים שיהיה במקום לכל יהודי שמגיע נר משמן להדלקה לטובת נשמת הצדיק, ואכן רבים ניושעו במקום,

יצוין שביום רביעי פרשת בלק י"א תמוז יום הילולת הרה"ק בעל העטרת צבי מזידיטשוב

העולים לדינוב:

ביום שני זה, שהו בדינוב קבוצת יהודים שבאו להתפלל על ציון ה"סבא קדישא" מראדישיץלרגל יומא דהילולא, והמשיכו לתפילות על קברי הצדיקים באיזור, ולנו את שנתם בדינוב.

בשבוע זה ישהו בדינוב קבוצה מנכדי וצאצאי הרה"ק ר' יהודא אסאד זיע"א לרגל יום ההילולא,

שבת חוקת בדינוב

לרגל הילולת הרה"ק רבי מרדכי מקוזמיר זצוק"ל בן הרה"ק רבי אברהם המגיד מטריסק. החל ביום א' פרשת בלק ח תמוז הטמון בעיר קילצה. ישהו יהודים בדינוב בשבת פרשת חוקת ערב יום ההילולא,

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק 'בני יששכר' ע"י האדמו"ר מסאסוב שליט"א בבית מדרשו רח' רש"י 44 יום בשעה 8.15

זמן תפילות שחרית בשב"ק בשעה 9.45 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה